

[Jens Thoft]

trådte i EF, så det er ikke EF, der har inspireret os. Men jeg vil da gerne sige, at vi, som jeg sagde før, har skelet til EF og forsøgt at tænke EF ind i afgifterne. Når vi f.eks. ikke giver erhvervslivet mulighed for at løfte energiafgifterne – og det er så et svar til hr. Skrumsager Skau – er det også et forsøg på at gøre systemerne mere robuste i relation til EF.

Men der er nogle områder, hvor vi vælger ikke at gøre det. Vi vælger helt målbevidst ikke at tænke EF ind, når det drejer sig om afgifterne på sprut og tobak, og det kan jeg vel heller ikke få problemer med fra Kristeligt Folkepartis side, vel egentlig ret beset heller ikke fra Det Radikale Venstres side, men nu er socialministeren ikke til stede i dag.

Det er da rigtigt, at disse energi- og miljøafgifter isoleret set ikke betyder en konkurrenceforbedring. Det vil jeg under ingen omstændigheder påstå, for det ville være forkert, men vi er nødt til at tænke de grønne ting ind i vores industripolitik, ellers går det altså galt på denne klode. Det kan ikke nytte, at man hele tiden udskyder tingene og siger: Jamen så kan vi ikke klare os i konkurrencen, som politikere som hr. Skrumsager Skau og skatteministeren siger, overalt i Europa. Men samtidig oplever vi altså, at disse energi- og miljøafgifter i stigende grad sniger sig ind i systemerne, og vi er altså nødt til at erkende, at skal vi have en chance for at overleve på denne klode, er det nødvendigt, at vi tager miljøproblemerne højtideligt, og det synes jeg ikke regeringen har gjort i sin plan. Jeg synes ikke, regeringen tager miljøproblemerne højtideligt, når den sænker benzinafgiften og massakrerer den kollektive trafik. Jeg ved godt, skatteministeren gerne ville gøre den nedsættelse af benzin, som skete i forbindelse med finansloven, til et særligt grønt punkt i regeringens finanslovforlig, men jeg er ikke sikker på, at regeringens energiminister vil være enig i det, for det er ikke grønt at nedsætte benzinafgifterne og styrke den private trafik frem for den kollektive. Det er da ikke grønt. Det kan enhver se; også skatteministeren burde kunne se det.

I relation til EF er det sådan, at energiafgifterne grundlæggende ikke kan fratrækkes i momsgrundlaget, men sådan er det ikke i Danmark. Der er det sådan, at erhvervslivet ikke betaler energiafgifterne bortset fra nogle ganske få ikkekonkurrencebetonede udlandskonkur-

rerende erhverv. Sådan må jeg udtrykke det. Der er nogle ganske få ikkeudlandskonkurrerende erhverv, som ikke kan fratække momsen. Men for hele industrien og butikshandelen er det sådan, at energiafgifterne løftes umiddelbart, og det vil altså sige, at når vi lægger afgifter på el, på benzin, på diesel og på olie osv., betaler erhvervslivet altså ikke disse afgifter.

Det er da rigtigt, at når vi for at tilskynde til ressourcebesparelse pålægger sådanne afgifter, forbedrer det da ikke konkurrenceevnen. Det er da sandt, men det er en helt nødvendig udvikling, hvis menneskeheden skal have en fair chance for at overleve, bare så der også bliver til vores børn.

Skatteministeren sagde, at vores forslag vanskeliggør det indre markedes realisering, og det mener jeg ministeren har direkte uret i, medmindre ministeren nu erkender, at han var fuld af løgn forud – jeg ser, at formanden reagerer – at han talte usandt – undskyld – forud for den debat, vi havde om folkeafstemningen i 1986. Jeg er træt af alle disse usandheder fra 1986, hvor man jo stod op og sagde, at det ikke var nødvendigt at harmonisere vores skatter og afgifter til EF, at det ikke var nødvendigt at harmonisere tobaksafgifter og spiritusafgifter til EF, når man nu kommer bagefter og siger: Jamen det er sandelig en forudsætning, og det burde folk have vidst.

Nej, det burde folk ikke have vidst, for skatteministeren og statsministeren stod jo op og sagde, at det ikke var nødvendigt. Så under forudsætning af, at ministeren vil fastholde det, han sagde dengang, nemlig at vi ikke behøver at fjerne disse afgifter, mener jeg grundlæggende ikke, at vores solidariske og grønne afgiftsreform skaber problemer i relation til EF. Det er et spørgsmål om at fastholde grænsekontrollen, og det fik vi bekræftet i 1986 at vi kan. Det var en grundlæggende forudsætning for den folkeafstemning, vi havde i 1986. Så medmindre ministeren nu vil komme og stå på ét ben og øve selvkritik og sige, at han faktisk fyldte befolkningen med usandheder, mener jeg ikke, ministeren har ret, når han siger, at denne afgiftsreform stikker en kæp i hjulet for det indre marked. Og jeg vil gerne understrege, at det heller ikke var hensigten. Hensigten var faktisk at forsøge at tænke også det indre marked ind i skatte- og afgiftssystemet, for ellers vil det ikke være rimelig fremadrettet. Og det var altså også vores hensigt.